

gospá tako prestrašila, da si oni večer še domá spati ni upala; župan sam pa se ves pod varstvo žandarjev in mestnih policajev podal! A to še ni bilo dosti. Naš c. kr. okrajni glavar je na pomoč poklical še več žandarjev, pravijo, da blizo 30, da bi Kecelna in njegove prijatelje varovali. Ali ni tako ravnanje brez vsega takta? Čemu zavolj sanjarij dveh ljudi vznemiriti in dražiti mirne meščane? Straži sami se to smešno zdi, da po ulicah gori in doli hodi in nikakoršnega opravila ne najde. Meščani, katerim ni vest nič očitala, da bi se bili v čem pregrešili, niso hotli žandarjev sprejeti, ko so imeli po hišah vkvartirani biti; ustanili so se potem v pivarnico. V nedeljo zjutraj je prišlo k temu še nekaj konjikov topničarske baterije iz Vira, pa; kakor so pravili, le na sprehod — ne službeno. Ker pa pri nas se nobena duša za vse to nič ne zmeni, in tudi kmetov iz Štranji, kakor je nekdo norce nalezal, v Kamnik ni bilo, da bi nemčurje pestili, bo morala straža brez opravila kmalu odriniti. Med našimi meščani vlada duh edinosti, in živa misel skupnosti še bolj kakor poprej. Lepo mirno je povsod, saj vsak dobro vé, da žaljena naša pravica se ne bode povrnila s tem, da bi razsajali: deželni zbor bode nam pravico dal!

Iz Ljubljane. (Iz seje družbe kmetijske 3. dne t. m.) razglušamo sledeče dve reči, da se zvejo po deželi. C. kr. ministerstvo vojaštva je dovolilo, da se smejo vojaki pri žetvi za delavce vdinjati; koliko naj se jim plača, se imata gospodar in vojak sama med seboj pogoditi. Ministerstvo bode vojakom za 3 tedne odpust dalo. Kdor želi vojakov na delo, naj se obrne do c. kr. komande pešcev in lovcev v Ljubljano ali Novomesto. — V Trstu bo kmetijsko-obrtnijska razstava letos meseca septembra (kimovca); razstava je pred vsem namenjena Trstu in okoličanom, potem gospodarjem na Goriškem, v Gradiški, v Istri in v Dalmaciji. Mašine in orodje kmetijsko-obrtnijsko pa se bode jemalo tudi iz družih dežel. To se tedaj daje vsem na znanje, ki mislijo kako mašino ali kmetijsko orodje v razstavo poslati. Kdor kaj več o vsem tem izvedeti hoče, naj se obrne do centralnega razstavnega odbora v Trstu, ki pa veliko množino slovenskih gospodarjev in obrtnikov tako prezira, da še — saj kolikor je nam znano — programa v slovenskem jeziku ni razglasil!

— (Da tudi o trebanski volitvi) „Tagblatt“ laže in na drugi strani podira, kar je zidal na prvi, temu se nihče ne čudi, kdor značaj in namene tega lista pozná. Da pa tudi „Slov. Nar.“ nekako tak-blatuje, to je, da resnične dogodbe nalašč prevrača in da le dr. Poklukarja na oder stavi, dr. Razlaga pa za koulisami pušča, to še zmiraj kaže — tendencijo „Nar.“. V poslednjem listu so „Novice“ z malo besedami pravo povedale, kako in kaj je bilo v Trebnem. Kot zaupnika in pooblastenca „Slovenije“ sta dr. Razlag in Poklukar prevzela gotovo neprijetno nalogo, osebno

dovršiti to, kar volilni odbor pismeno ni mogel za tega del, ker zagovorniki in protivniki dr. Zarnika so si ostro stali nasproti. Dr. Razlag in dr. Poklukar sta častno rešila poslanstvo svoje na hvalo vseh rodoljubov, katerim sloga ni prazna beseda. Če „Narodu“ ni po všeči, da je občespoštovani dr. Poklukar za dr. Zarnika po odločni njegovi želji prvi pred volilci besedo poprijel, naj gré dr. Zarnika samega zmirjat, kateremu mora prevračanje resnice res že gnjusno biti. Naj tedaj sl. vredništvo „Slov. Nar.“ ustavi besedo lažnjivim pripovedkam, — če ne, bomo mi začeli resnico brez ovinkov razkladati. Dosti je že tistih škandalov, ki so prav voda na mlin nasprotnikom našim. Volitve so kazale vsacemu očitno, v katerem taboru je narod naš.

— (Tabora v Vipavi) ni bilo. Strašno grdo vreme nikakor ni dopustilo shoda pod prostim nebom. Preložen je na 14. dan avgusta. Pa, če bi 29. junija bilo 10.000 taboritov, bode jih 14. avgusta gotovo 20.000, — kajti vsi, ki so bili unidan v Vipavi, prišli so začarani od ondotnega častnega in milega sprejema nazaj.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Spet smo dobili nove ministre. Baron Holzgethan je finančni minister, — baron Petrinó minister kmetijstva, — pl. Strehmajer, že enkrat minister za nauk in bogočastje, je spet minister za to opravilstvo. Ti ministri so nekaka zmes centralistično-avtonomiistična. Baron Widman, mnogo obrekovan minister deželne brambe, je vendar, čeravno nerad, zapustil stol ministerski. — Čem manj se svet briga zdaj za to, kdo je minister, ker današnje ministerstvo je od danes do jutri, temveč gleda zdaj na volitve poslancev v deželni zbor; tudi deželna zbor dolnje in gornje Avstrije bota dobila drug obraz; na Českem je že spet izvoljeno mnogo deklarantov; v Galiciji bode hud boj med stranko dr. Smolke in stranko Ziemialkovskega, ki spet dobiva nekako veljavo, katero je že popolnoma zgubil. Čudni so ti Poljaki! Zdaj tako, zdaj drugače — nikoli pa Slovani. — Duhovščina hrvaško-slavonska bode protestovala zoper Mihajlovića, novoimenovanega nadškofa zagrebškega, kajti on ni Hrvat in hrvaškega jezika ne zná.

Žitna cena

v Kranji 4. julija 1870.

Vagán pšenice 5 fl. 85. — rži 4 fl. — ječmena 3 fl. 60. — ovsa 2 fl. 80. — soršice 4 fl. 40. — ajde 3 fl. 55. — prosa 3 fl. 40. — krompirja 2 fl. 30. — fižola 3 fl. 84.

Loterijske srečke:

v Gradcu } 2. julija 1870: 71. 65. 35. 46. 62.
na Dunaji } 48. 47. 37. 66. 82.
Prihodnje srečkanje v Gradcu in na Dunaji 16. julija.

Deželnim volilcem vojvodstva kranjskega.

Volitve za deželni zbor so končane. Z občutkom srčne hvaležnosti in resničnega zadovoljstva se obrača podpisani odbor do Vas, ki ste s trdno mislijo in domoljubno žrtvovalnostjo zaupljivo šli za našo zastavo: Vse za vero, cesarja in domovino, in ki ste vkljub vsem najgroznejšim prizadevam naših nasprotnikov pribojevali tako sijajen vspeh, da je od 24 priporočenih kandidatov 21 največ soglasno ali pa z mogočno večino izvoljenih, in da so tudi ondi, kjer so možje našega zaupanja padli, močne manjšine za njimi stale. S temi svojimi volitvami ste vnovič pokazali, da je naša kranjska dežela cesarju zvesta, slovenska in katoliška dežela! Zgodovina domovine naše bo s ponosom zapisovala dneva 27. in 28. junija 1870. leta.

Naj mili nebeški oče blagoslovi Vaše in Vaših izvoljenih poslancev prizadevanje.

V Ljubljani 1. julija 1870.

Od odbora „Slovenije“.